

از پوهندوی شیما غفوری

یارب دلم ترا به کجا جستجو کند
در خیمه یا به قصرکسان گفتگو کند

از آتش زمان و جهان چشمہ در گرفت
با زهرآب حادثه هر یک وضو کند

امروز آنچه شیخ زمان عرضه میکند
کی منکر خدای به خلش چو او کند

کار حرام را به حلال فتوه میدهد
خون عزیز دل ته جام و سبو کند

قاموس*های رنگ بباید ز به رآنک
مداد وقت قصص ما موبه مو کند

کاخ بلند ظلم از آئینه و چراغ
بر نعش آرزوی یتیمان نمو کند

گر تیشه را دسته به جاغور نباشد ش
نخل ام زپای خاک به افلاک رو کند

بس کن زغیر شکوه که بیداد از خود است
هر کس گلیم خانه خود را رفو کند

گر عدل و رحم، کار و تواضع شود عیان
مرد است آنکه قبر مرا زیر و رو کند

شیما دلت ز جور زمان داغ ها گرفت
این گنج تیره جلوه صد ماهرو کند

* دریای عظیم

ماربورگ 18.04.13